

Det er kun faa Ændringsforslag, der er stilled fra Socialdemokratiets Side, men heri ligger paa ingen Maade en Tilkendegivelse af, at vi skulde være villige til at gaa med til alle de øvrige store Bevillinger, som er forlangte af Forsvarsministeriet. Vi har ikke villet stille Ændringsforslag i Enkelt- hederne, vi har ment, at det var bedre i Betænkningen at fremsætte en almindelig Udtalelse for derigennem at præcisere vort Standpunkt overfor Militærvæsenet i det hele. Jeg skal tillade mig her at opløse denne Udtalelse af Socialdemokratiet; den findes i Betænkningen under Nr. 183 og lyder saaledes: „Et Mindretal (N. C. Christensen, K. M. Klausen og Marøtt), der stiller Forslag om enkelte Nedsættelser, finder endvidere Anledning til at udtale, at det dels principielt og dels af Hensyn til Landets finansielle Stilling maa misbillige de urimelig høje Militæరుdgifter. Forsvarsordningen af 1909 viser sig mere og mere at overstige Befolkningens økonomiske Ydeevne, ligesom den ogsaa bevirker en Standsning og Forringelse af den sociale Lovgivning.“

Mindretallet har paa §§ 19 og 20 foreslaaet at stryge overordentlige Militæరుdgifter til et Beløb af 3,044,000 Kr. samt 380,000 Kr. til Alarmeringsøvelser. I Forbindelse med sidstnævnte Nedsættelse foreslaar Mindretallet, at der i Finanslovens Tekst indsættes en saalydende Anmærkning: „De i Lov af 30. September 1909 § 25 paabudte Alarmeringsøvelser udsættes indtil videre.“ I det hele fraaader Mindretallet at stemme for noget af de militære Budgetter, men naar man stemmer imod og ikke kan stemme for de militære Budgetter, ligger deri samtidig, at man heller ikke kan stemme for Finansloven, thi hvis Finansloven kom til at mangle de to militære Budgetter, var det ingen Finanslov længere.

Foruden al den Militarisme, som vi har paa Finansloven, og som vi altsaa kunde kalde for den lovlige Militarisme, idet den støtter sig til vedtagne Love og givne Bevillinger, har vi faaet en stærkt opvoksende privat Militarisme. Ad privat Vej indsamles der Penge, og man søger at sætte militære Foranstaltninger i Værk dels ved at oprette militære Korps omkring i Landet, dels ved at samle Penge ind til Anlæg af Befæstningsanlæg. Navnlig søger man at forbedre og udvikle Københavns Landbefæstning et eller andet Sted paa Nordfronten. Det vilde vistnok interessere mange at høre den højtærede Forsvarsminister udtale sig om denne Sag. Af Bladen fremgaar det, at den højtærede Minister har afvist disse private Fæstningsbyggere med

samt de Penge, de tilbyder, og det kan kun glæde mig, at den højtærede Minister har taget dette Standpunkt. Men, som sagt, det vilde sikkert interessere Tinget, ja, jeg kan godt sige hele Landets Befolkning at høre den højtærede Minister udtale sig om denne Sag.

Formanden: Jeg skal ganske henstille til Forsvarsministeren, om Ministeren vil udtale sig om denne Sag ved denne Lejlighed. Den hænger ikke sammen med det foreliggende Finanslovsforslags Paragraffer eller de stilled Ændringsforslag eller Betænkningen i dens Helhed, og den helt korrekte Maade at rejse den paa vilde have været at stille en særlig Forespørgsel. Men hvis Forsvarsministeren er villig til at besvare det af det ærede Medlem rettede Spørgsmaal, har jeg som Formand selvfølgelig intet derimod.

Zahle: Angaaende det af den meget ærede Ordfører omtalte Forslag om højere Løn for Orlogsværftets Arbejdere skal jeg afvente, hvad der fremkommer mellem anden og tredje Behandling, inden jeg udtaler mig. I de Ytringer, som jeg har til Hensigt at fremsætte nu, vil jeg vente lidt med at omtale de enkelte Forslag, som er stillet fra den Side, jeg tilhører, og tillade mig først at dvæle lidt ved en Sag, som Finansudvalget, hvad der er Offentligheden bekendt, har haft Samraad med Forsvarsministeren om, nemlig Rekrutsagen fra Aalborg. Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne komplimentere Forsvarsministeren for den Maade, hvorpaa han har behandlet denne Sag som isoleret Tilfælde, og det skulde glæde mig meget, om den højtærede Forsvarsminister kunde give de mere almindelige Betragtninger, som jeg om et Øjeblik uddrager af denne Sag, sin Tilslutning, saaledes at vi kunde arbejde sammen paa at faa rettet de Fejl i Lovgivningen; som kan paavises ud fra denne Rekrutsag i Aalborg, og for øvrigt en Sag, som senere er dukket op deroppe. Jeg skal tillade mig at gøre Rede for den første Rekrutsag i Aalborg, som sikkert interessere Offentligheden stærkt, og om hvilken der paa visse Punkter hidtil har foreligget noget misvisende Oplysninger. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg først opløse den Klage, som den 24. Juli 1912 blev indgivet af to Rekrutter i Aalborg, og hvori de klager over, at en Sergeant, Halberg, har behandlet den Afdeling, hvortil de hører, paa en brutal Maade, dels udskaeldt dem, dels øvet Vold. Selve Klagen lyder saaledes: